

HOLKA MEZI POKRÝVAČI? BYLA TO SPRÁVNÁ VOLBA

Navzdory faktu, že dlouhodobě klesá počet zájemců o pokrývačské řemeslo, se stále najdou mladí, kteří se mu věnují s nadšením a zájmem. Vanda Čapková, žákyně druhého ročníku ze Středního odborného učiliště stavebního v Opavě, svým příkladem dokazuje, že fyzicky a manuálně náročnou práci ve výškách mohou zvládat i zástupkyně něžného pohlaví.

Opavské stavební učiliště je střední školou se zhruba 370 žáky a dívkami, mezi nimi spočítali na prstech jedné ruky. Jsou tam pouze tři. Co ke studiu na tradiční odborné škole přivedlo dívku ze Staré Vsi u Bílovce? „Představu o řemesle jsem měla díky tačkovi, který je tesař a kterému jsem chodila pomáhat o prázdninách na brigády. Když mu jednou někdo volal, a ptal se, jestli má po ruce i pokrývače, řekla jsem si, že bych to mohla zkusit. Zdálo se mi to jako dobrý nápad. Tehdy jsem střední školu ještě neměla vybranou a teprve hledala obor, který by mě mohl bavit a do budoucna i dobře živit, třeba když bychom s tačkou dali dohromady tesařství a pokrývačství,“ říká žákyně.

Přiznává, že rodiče svým rozhodnutím překvapili, ale zase ne tolik, aby jí výběr jednoho z nezastupitelných stavebních řemesel rozmlouvali. „Taťka se na mě chvíli díval takovým zajímavým, tázavým, pohledem a mamka se ptala, jestli to myslím opravdu vážně. Původně jsem totiž zvažovala, že bych se šla učit na cukrářku. Problém s mojí volbou ale neměli, snad jen trochu pochybovali, zda mě to bude bavit,“ pokračuje Vanda Čapková, která podle svých slov byla na základní škole spíše nenápadnou členkou kolektivu a nepouštěla se do žádných větších akcí.

Po nástupu na Střední odborné učiliště stavební se musela vyrovnat hlavně se změnou prostředí a většinově mužským kolektivem. „Na začátku jsem tady nikoho neznala, takže první týdny pro

mě byly nejtěžší. Ostatní se na mě dívali vyjevně, ptali se, jestli jsem vůbec na správné škole. To bylo docela vtípné. Ale zvládla jsem to, musela jsem se s kluky seznámit, na praxích jsme začali více komunikovat, a našla si pár kamarádů taky v jiných třídách. Teď už je to úplně v pohodě,“ sděluje žákyně pokrývačského oboru, kterému se v Opavě věnuje jako první ženská uchazečka za dlouhé desítky let.

To nám ostatně potvrzuje ředitel školy Miroslav Weisz, podle kterého jsou však holky i v technických oborech mnohdy aktivnější a šikovnější než kluci. „Všimáme si toho zejména na našich řemeslných kurzech, které pořádáme pro žáky základních škol. Dětem dnes chybí zručnost a vztah k manuální práci obecně. Hlavně u kluků je na pováženu, že někteří z nich si až u nás poprvé sáhnou na obyčejné ruční nářadí, jako je kladívko nebo pilka,“ komentuje ředitel s dovětkem, že v případě Vandy Čapkové není na místě mluvit o jakémkoli manku v dovednostech. Klukům se s přehledem vyrovná, a některé i předčí, rovněž po fyzické stránce.

„Teď je nás v ročníku celkem devět pokrývačů. Oproti prváku už více spolupracujeme mezi sebou a každý má prostor si vyzkoušet věci z praxe. Jezdíme taky s naším mistrem na stavby, kde se toho hodně naučíme. Všechno se snáz pochopí, když má člověk krytinu přímo v rukách,“ doplňuje mladá pokrývačka, kterou zatím nejvíc baví práce s plechovou krytinou včetně ohýbání či stříhání materiálu. Naopak zdokonalit se potřebuje

v přípravě laťování. Její výhodou je, že kromě školy má možnost další praxe pod dohledem táty tesaře, kterému pomáhá hlavně s realizacemi krovů.

Zpětně vzato, je ráda, jak se rozhodla a na volbě řemesla by nic neměnila. „Byla to správná volba. Nemůžu si stěžovat, jsem ráda, že jsem si vybra-

la právě obor pokrývač,“ dodává Vanda Čapková, jejímž nejbližším cílem je získat výuční list a poté si prodloužit studentská léta v oboru klempíř nebo tesař. Přemýšlet však ještě bude také o maturitě a dalším pokračování studia na vyšších stupních škol se stavebním zaměřením.

NOVÉ DÍLNY (NEJEN) PRO POKRÝVAČE

Pro zájemce o obory, které vyučuje Střední odborné učiliště stavební v Opavě, může být lákadlem projekt nových dílen. Vzniknou přestavbou stávajícího zázemí, které škola má v objektu na ulici Jánská. „Už je hotová projektová dokumentace a nyní žádáme o stavební povolení. Přestavba nám zvýší kapacity pro výuku pokrývačů a klempířů, kteří zatím využívají společnou dílnu, i pro další obory, jako jsou tesaři, truhláři či operátoři dřevařské výroby,“ vysvětluje ředitel školy Miroslav Weisz. Investice v řádu desítek milionů korun se neobejde bez dotační podpory Moravskoslezského kraje a EU. Pokud vše půjde podle plánu, začne se stavět na jaře příštího roku. První žáci by mohli nové dílny využívat od školního roku 2025/2026.

„Vzhledem k naší historii, která byla spojena především s OSP Opava, jsme již od 90. let bojovali s nedostatečnou kapacitou dílen. V našich budovách se učila pouze teorie, protože na praxe se dříve chodilo do jednotlivých podniků. Pokud projekt nových dílen zrealizujeme, bude to obrovský počín v novodobé historii opavského učiliště,“ podotýká ředitel, podle kterého škola dává najevo, že chce zachovat co nejširší nabídku řemeslných oborů. Slábnoucí zájem mla-

dé generace ji však zároveň nutí vyvažovat mezi nimi tak, aby si příliš nekonkurovaly. Proto například pro školní rok 2023/2024 nebude otevírat učební obor tesař, před kterým uchazeči obvykle preferují truhláře nebo maturitní studium pro operátory dřevařské a nábytkářské výroby.

„Dlouhodobě zvažujeme, jak přistupovat k málo početným oborům, kterými jsou u nás zejména tesař a klempíř. Zatímco u pokrývačů máme naplněné tři ročníky, u tesařů jsou to dva ročníky po deseti žácích a u klempířů bohužel pouze čtyři žáci ve třetím ročníku. Abychom klempíře na škole udrželi, rozhodli jsme se je pro příští školní rok podpořit na úkor tesařů. Doufali jsme, že se žáci více přikloní k oboru klempíř, ale zatím se to nenaplnilo. Máme opět jen jednotky přihlášek,“ upozorňuje ředitel na náročnou situaci ohledně zachrany nenahraditelného klempířského řemesla. „Budu se opakovat, ale jsem přesvědčen, že pro obory klempíř a pokrývač bychom měli vymyslet jiný vzdělávací systém. Dát jim společné základy a pak žáky směřovat ke specializaci na závěrečné zkoušky s možností dodělat si druhý výuční list. Byla by to cesta, jak udržet oba obory,“ uzavírá Miroslav Weisz.

